

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Çarsaf

SAYI: 36

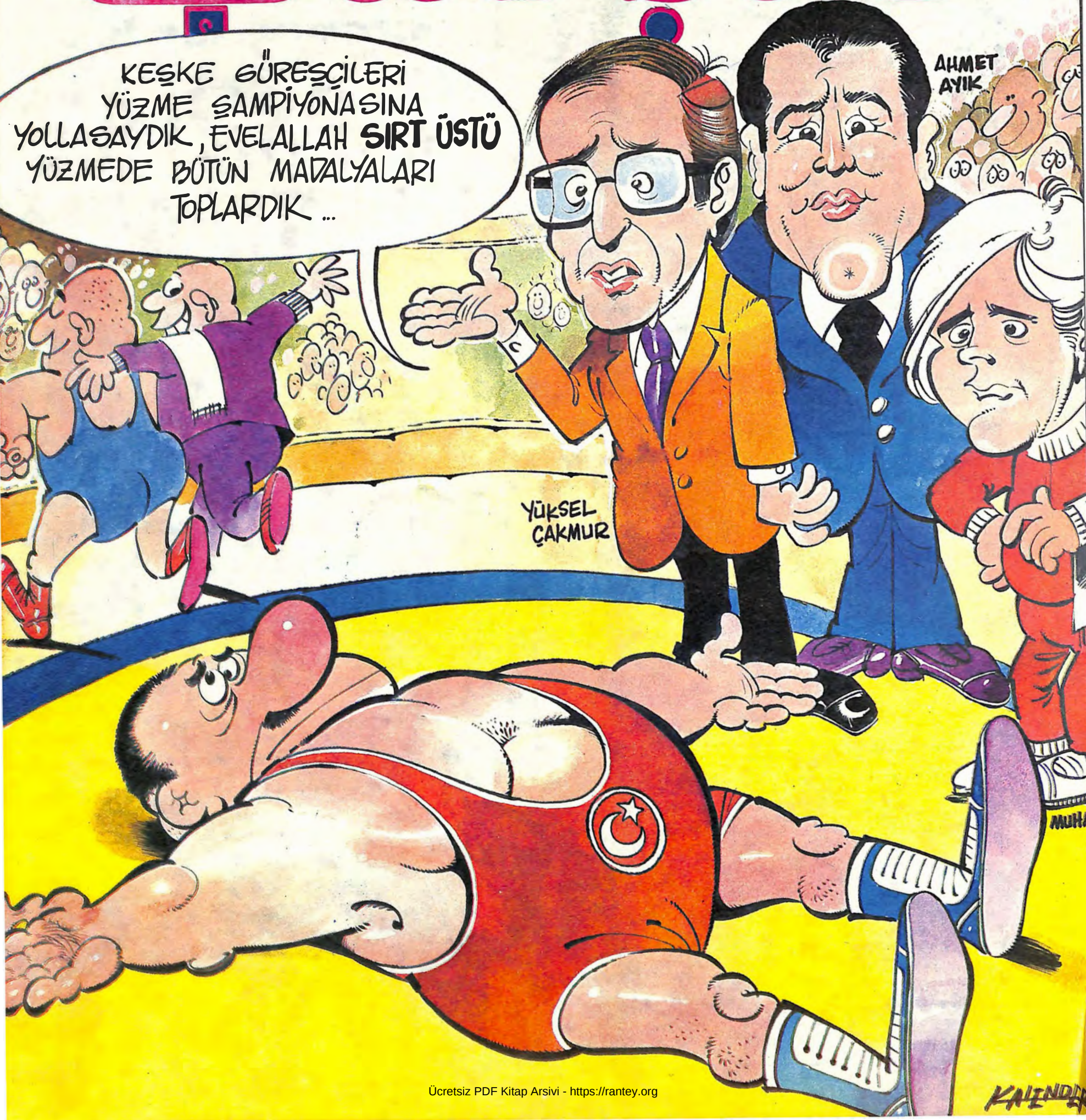
30 AĞUSTOS 1978

4 LIRA

KEŞKE GÜREŞÇİLERİ
YÜZME ŞAMPİYONASINA
YOLLASAYDIK, EVELALLAH **SIRT ÜSTÜ**
YÜZMEDE BÜTÜN MADALYALARI
TOPLARDIK ...

YÜKSEL
ÇAKMUR

AHMET
AYIK

eserleri,
tarihi giysili
polisler
koruyacak

rsat
MECE DERGİSİ

Hürün Gazetecilik ve
Matbaacılık A.Ş. adına sahibi:
EROL SIMAVI

Sorumlu müdür: ÇETİN EMEÇ

Cağaloğlu, Mollafenari Sok. No: 30-32 İSTANBUL
Telefon: 28 68 75

Hürün

Basıldığı yer:
Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve Gazetecilik A.Ş.

YURT İÇİ ABONE ŞARTLA
3 aylık 53.30 TL.
6 aylık 106.60 TL.
1 yıllık 213.20 TL.

YIL: 3 SAYI: 36

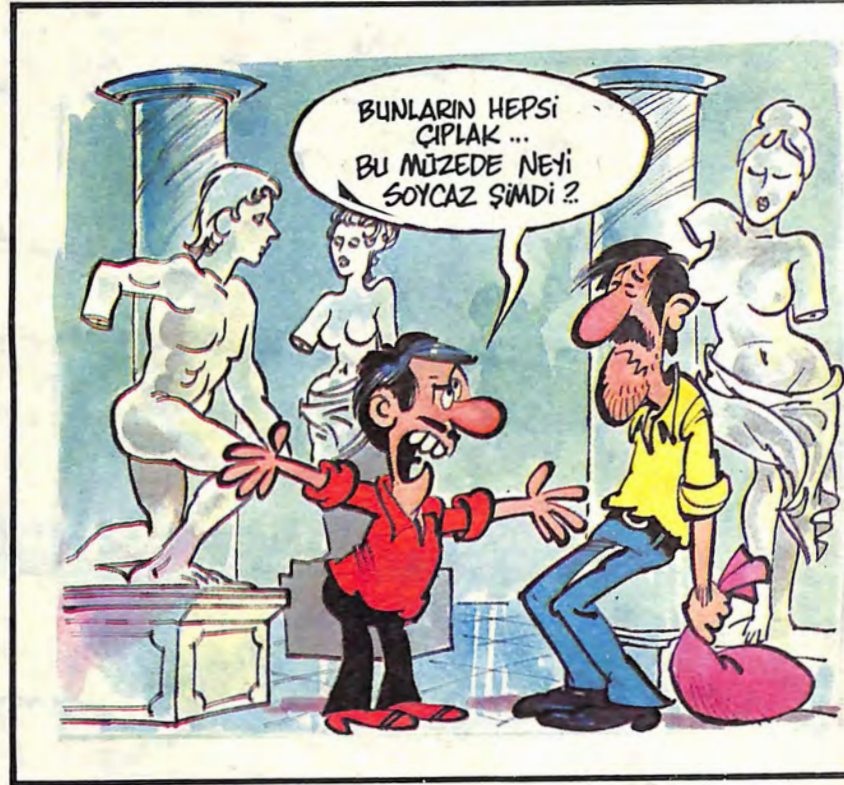
**Bankalar
sırasını savdı...**

HIRSIZLAR MÜZELERE DALD

Karikatürler: Bülent DÜZGİT

Karikatürler:
Gürcan GÜRSEL

Kolumbo
yine
aramızda

SOYGUNUN, denetim sıklığından gıdığını açıklayan kılımlar, "Başına bekçi kmeseydik, eline düdük kmeseydik, bu soygun pilmazdı" diyerek, rüşlerini şöyle dile kirdiler: "Bu sıkı güvenlik lemlerini gören hırsızlar, onaları değerli birşey ndılar, kartpostaicılardan hesi birer liraya alıp rgilediğimiz bu değersiz yleri çaldılar."

Topkapı Sarayı'nı rumak amacıyla üç dük daha alınacağını ve ihi giysili polislerin vreye yayılacağını da yleyen yetkili, Kaşıkçı nasının gün aşırı okunup eneceğini, elini sürenin duğu yerde çürüyüp fieneceğini de iddia niştir.

İmrendiğim meslek

ÇETİN EMEÇ

GAZETE, bir haber aracı mıdır?... Bunu, tartışmaya bile değmez. Olmasa, gözümüzü yeni bir güne açarken hemen ona uzanır mıydık?... Her sabah kapıcı, taze ekmekle birlikte eşige gazetemizi de bırakır diye, dayatır mıydık?

Ama gazeteler, artık bir kara haber aracıdır... Ya iyimser bir yazı? Bulmak için mumla aramalı...

Dünkü bir gazete haberi göre, her meslek bir tehlike kaynağıdır. Kanun adamı olmasa, mesleklerin en belâlisi...

İşte şu, ruhunu teslim etmiş kadavra halinde boylu boyunca yatan kişi polis... Belki bir kaçığı kara-kola davet etmenin kefareti ödüyör, belki de, gece karanlığında şüpheli bir şahsın üzerini aramaya kalkmanın...

Ya şu; otomobili cansız kalıbına mezar olan yurt müdürü ile genç öğretim üyesi? Her ikisi de, birer meslek şehididir... Tek günahları hayata atılırken seçimde hata yapmış olmak...

Peki, subay olsalardı, pek mi güvence altında yaşayacaklardı? Arabalarına bomba konulmayacağı, bir kavşakta uçuruma itilmeyecekleri, hiç değilse emekliliklerinde gönüllü cellatların takibinden kurtulabilecekleri garantisini, bu devlet mi verecekti?...

Bugün acaba, kaç şoför evinden, çocuk çocuğuyla helâllaşmadan sokaka çıkmakta... Ve kaç şoförün evinde, bu, gündelik bir sahne sayılmamakta...

Polis, yönetici, öğretmen, subay, şoför; Azrail ile omuz omza bir yaşam sürdürürler de, diğerleri, güvenlik kalkanları altında mi günlerini gün ederler?

İşadamları, hekim, gazeteci, avukat, mühendis, işçi... Kişinin ne olursa olsun işi, her an topun ağzındadır kader fişi...

Gazete haberi böyle diyor... Ama bir mesleği olup da, toplumun kesin güvencesi altında yaşayanlar da var... Ve bunlar, hep kanun dışı şahıslar...

BİR yakınımın babasını, milledin gözü önünde vurdular... Otomobilinin içinde ve de İstanbul'un Cumhuriyet Caddesi'nde... Tetiği çeken kiralık kanlı elin ardındaki pençe, belliydi. Ama ispatlanamadı... Ve şimdi o, elini kolunu sallayarak dolaşmakta. Bazen arabasıyla, Boğaz yolunda, zipkin

hızıyla türkü söyleyerek yanımızdan geçmekte...

Silahsız yatağa bile girmediklerini, adım gibi bilirim. Ama, kaç kez tanık olmuştumdur: Karanlık kavşaklarda, polisler bizi tepeden tırnağa ararken, onun, egzos dumanını burnumuza üfürerek, hain bir keyifle çevreye caka sattığına...

MUTLU azınlık şimdi kimdir, diye sorarsanız; ben "Bunlardır", derim: Kanunlarla çizilmiş sınırlı alanla yetinmeyenler. Kanuna karşı yaşamaktaki imtiyazın püf noktasını keşfedenler...

Yolunuzu keserler... Silahı burnunuza dayayıp sizi soyar, soğana çevirirler... Maddî, manevî varlıklarınızın tümünü teslim etmek bile, canınızı kurtarmanın garantisi sayılmaz...

Amaaa; kazara siz de silah taşıyorsanız... Ve, tetiğe davranıp bir meşru müdafaa hakkını kullanmaya kalkıyorsanız; vay benim köse sakalım...

İşte o zaman kanunu; kanun kaçığının savunucusu olarak karşınızda görürsünüz... Görür; ve de alışıp kalırsınız...

Taşıdığınız silahın, gerçek bir meşru müdafaa halinin hesabını da, verin verebilirsiniz...

SADİK işkenceci, iki yüzlü ajanın dışında, nice şerefli kişi, bugün bir dönemde devlet payandalarını ayakta tutmaya çalışmanın mükafatını, alına "kontr gerillacı" damgasını yiyerek, görüyor. Ve, aynı devletin saygınlığını korumakla görevli nicesi, bu sinsi oyuna seyirci kalıyor...

Bunun içindir ki, ben soruyorum: Oyun, neden dolaylı oynanıyor? Şu imtiyazlı kişiler, niçin açık açık korunmuyor...

BANKA soyguncusu, müze hırsızı, pusı kurup adam vuran, fidye için onu bunu kaçıran!... Hiç, ama hiç birinin hayatı tehlikeye atılmamalı... Hepsî, gözlerimizin bebeği gibi korunmalı...

Nasıl mı? Her birinin yanına, bir koruma polisi vererek... Şerefli mesleklerini icra ederken, güvenliklerini gözeterek... Böylelikle de; o pek mahdut birinci sınıf vatandaşla, biz, sürü sürü ikinci sınıf vatandaş arasındaki sınırı kesin çizgilerle belirleyerek.

"Yumruğum kanundur" deyip, devlet desteğiyle meydana at oynatanlara ne müddetli.

Yangın'ın öyküsü

Sinan GÜRDAGCIK

İNSANLAR YANMANIN NE DEMEK OLDUĞUNU, İLK KEZ TAŞ DEVRİNDE ÖĞRENDİLER...

VE ONU, NEDENSE ÇOK SEVDİLER... HÂLÂ YANARLAR... YANMANIN TÜRLÜ ÇEŞİTLİĞİ VARDIR...

Yazan: Vedat SAYGEL

(Erken saatlerde yayınlandığı için, TRT televizyonunun bu eğitici programını kaçırın okurlarımıza, edindiğimiz bilgileri aktarmakta yarar gördük.)

Yangın nedir? Yangın, bir ya da birkaç kişinin yaktığı, binlerce meraklının zevkle baktığı bir tür eğlencedir.

Nasıl müdahale edilmeli? Müdahaleden önce, bunun hangi yangın grubuna girdiğinin bilinmesi gerekir. (a) grubu yangın, bildiğimiz herhangi bir su ile söndürülebilir. (b) grubu yangınlarında, bir litre suya, iki tatlı kaşığı şeker, bir tutam kabartma tozu, yarım limon, iki yumurta sarısı ve aldığı kadur un... Bu malzemeyi karıştırarak, 15 dakika kadar çırpın. Pasta tenceresini hafifçe yağlayarak, çırpılmış malzemeyi içine dökün. Yangın ateşinde sekiz dakika kadar tuttuktan sonra, servis yapın. Afiyet olsun.

İtfaiyeye ihbar ederken: Adınızı, açık adresinizi, varsa telefon numaranızı bildirdikten başka, bir nüfus sureti, altı adet vesikalık fotoğrafa istek parçanız (Türk Sanat Müziği, Hafif Müzik, Halk Müziği) türünü ve adını eklemeyi unutmayın.

İNSANLAR YANMAYI O KADAR SEVDİLER, ONA O KADAR İSİNDİLER Kİ (zaten yangın sıcak bir şeydir) BAĞKALARININ DA YANMASINA YARDIMCI OLMAK İÇİN BÜYÜK MASRAFLARA KATLANDILAR...

BİZ DE, MİLLETÇE YANIP TUTUŞMAYA PEK MERAKLIYIZDIR...

ÇÜNKÜ, BUNU BİZE DAHA ÇOK KÜÇÜKKEN ÖĞRETİRLER...

YANGININ HİKAYESİNİ BÖYLECE ANLATTIKTAN SONRA... SNIF... SNIF... BU YANIK KOKUSU DA NERDEN GELİYOR?

YANIK SİGARAYI UNUTARAK 5 METRE KARE KARİKATÜRÜ YAKTIN... ŞİMDİ SENİN YÜZÜNDEN SABHA KADAR YENİDEN ÇİZMEK ZORUNDA KALICAZ...

Bir kilo şeker alın, kapınıza MİLYONER yazın

Hikmet FERİDUN ES

BAYRAMDA bir kilo şeker, keşinin dibine darı eker!"
Günümüzün vecizesi:

Eeeee... Ne götüreceksiniz büyük vadeye? Şöyle dişine uygun bir şey olsun Lokum mesela... Fiyatı da pek müstah... 525 kuruş... Kilosu değil elbet tanesi! İnanmazsanız gazetelere bakın. Tek lokum lokması 525 kuruş! Ama kılaklı... Daha ekonomik olsun isterim, her keseye elverişli lokum ve şekerlerimiz de vardır... Mesela madlen çikolata, 720 kuruş. O da akilde büyüklüğü de ve bir tek tanesi!

Ucuza bulduk diye sakın avuç avuç meyın, dışıerlnız çürür sonra. Al bir kilo

Ligler başladı, hakemler kazan kaldırdı

FUTBOL Federasyonu, 400 metreyi, 75 saniyede koşamayan hakemlere görev verilmeyecek falan derken, maç boyunca turistler gibisahada dolaşımdan bıktıklarını, üstelik tribünlerden atılan mevsim meyvelerini yere düşmeden tutmaya çalışırken, çoğu kez zararlı çıktıklarını ileri süren hakemler, isteklerini içeren bir muhtırayı ilgililere vererek, dileklerini şöyle sıralamışlardır:

1-Hakemliği daha onurlu ve daha kazançlı bir meslek haline getirmek için, ceza kartlarıyla birlikte, her hakeme bir de tombala torbası verilmelidir. Favul yapan futbolcu, üç taş beş lira kuralına uygun olarak, uçlanmalı parayı, çalkalamalı torbayı...

2-Hakem de oyuncu sayıldığına göre, bazı yerlerde o da top koşturmalı, seyirciyi coşturmalıdır. Örneğin, ver-kaça girilen oyuncunun kaçırdığı topu almalı, en yakın kaleye dalmalıdır.

3-Sonucu penaltı atışlarının tayin edeceği maçlarda, yan hakemlerden biri bir kaleye, diğeri rakip kaleye geçmeli. Her ikisine de, penaltıyı orta hakem çekmelidir.

4-Seyircinin attığı meyveler yere düşüp ezildiğinden, bu uygulamaya son vermeli, hakemlere hediye edilmek istenen meyveler, mümkünse evlerine teslim edilmelidir.

Fuar'dan bir sahne

ker, yaz kapına milyarder!
Ve misafirleri heyecanla ağırla:
-Hayırlı bayramlar madlen buyur.
-Teşekkür ederim alayım...
Ev sahibiniçinden:
-Elin kırılın, namussuz!öl, e mi? Git-bizim 15 kağıt... (Yüksek sesle): Bir ne daha büyümaz mısınız?... Bir madne daha.. Aldı namussuz! (Yüksek sesle): Lokumlara iltifat buyurulmaz mı?... kaymaklı lokumcuk? Vay alçak! Onu aldı.. Herif bana kaç mal oldu?... Ya alçı? Bakalım onlar ne yapacak... (Yüksek sesle): Bu minik yavrular madlen mezler mi? Tamammmmm! Durun balım.. İki avucunuzla birden hücum etayın.. Herkese beşer tane... Gitti 150 pel... Vay sümüklü yumurcaklar vay! Lütfen bizi dinler misiniz? Reklamlariki perdeler gibi, Bayram şekerlerinizikleştirin. koltuğunuzun altında şeker tusu değil, tek şekerle yola çıkın. Mesela kimlere gideceksiniz? Amcam, karısı iki, iki de çocuğu etti 4 adet nbon... Halam bir, kızı iki, torun üç.. İki 3 adet akide... 4 akide ile 1 lokum da yınvaldeye... Tamaaaaam!.. Hatta ve hatta bu gidişle gelecek bayın 7 kişiye bir kaymaklı lokum.. 5 kişibir akide... Akidenizi tekleştirin... ha akidenizi bozmayınız... Ve lütfen zinzındaki şekerini çiğnemeyin. eritin...

NURAN SİRMAN

Haberlerden Çizgiler

Karikatürler: Çetin CEYLAN

DIŞTA Uçağın
helasına
giren yolcu boşluğa uçtu
ANIL: Filistin Hava Yolları'na altı yıl
uçağın arka sol tuvaletinde uçtu
"na giren patlama sonu..."

ÇETİN CEYLÂN

Yarısı tava, yarısı ızgara...

YETMİŞ sente muhtaç olmaktan yedi sente muhtaç olmaya doğru hızlı bir açılma gösterdik. Libya'nın vermeyi vaadettikleri yüz milyon dolara elli kuruş bahşış almış kasaba lokantası komisi gibi, temennahar etmedeyiz. Yüz milyon dolar, iki buçuk milyar Türk lirası eder... Bu borcun bizim bütçeye olan oranını saptamak gerekirse, karşımıza yılda iki yüz yetmiş bin lira kazanan bir adamın iki bin beş yüz liralık bir borca göbek atması gibi bir tablo çıkar.

IMF'den almak için kıvrandığımız kırk milyon dolar ise, bizim paraya vurulduğunda bir milyar Türk lirasıdır.

Buna da yılda iki yüz yetmiş bin lira kazancı olan adamın bin lira borç almak için yerlerde sürünüp durması diyebiliriz...

Yılda yirmi yedi bin lira kazanan bir vatandaş, yüz lira ile iki yüz elli lira arasında borç bulmak için hıçkırıklar ve gözyaşları içinde kapı kapı dolaşmaya çıktığı zaman, iktisaden hangi durumda ise, biz de işte tam o durumdayız.

Sanırsız ki daha beteri olamaz.

Üreyen, fakat üretemeyen bir toplum olmanın yazgısı derler buna... Üreyip üretememek sadece bizim yazgımız değildir. Gelişmiş insan topluluklarının dışındaki bütün canlılar için durum aynıdır. Örneğin, tavşanlar da üreyip üretemezler, Hintliler de, Blucistanlılar da...

İsraili, iki buçuk milyon nüfusuyla yıldadın milyon ton narenciye üretir. Biz kırk üç milyon nüfusa onun ancak yarısını üretebiliyoruz.. Yunanistan'dan beş kat daha kalabalığız. Onun da üretimi aman aman bir şey değilken, biz onun üretilmişliğinin ancak iki katını üretebiliyoruz. Ekonomide eşit olmak için, hiç değilse beş katını üretememiz gerekirdi.

Dört milyon nüfuslu Norveç'te yılda adam başına düşen elektrik, 16 bin kilovat-saat. Bizde ise, 450 kilovat-saat bile değil...

Neden?

Bu sorunun yanıtını, ekonominin dışa bağımlılığı, yahut düzenin bozukluğu ile açıklamaya çalışıyoruz. Ancak bağımlı ekonomiyle bozuk

düzenin de bir nedeni olması gerekir. Neden çok daha büyük belalardan geçmiş bir Finlandiya'nın yahut Avusturya'nın düzeni bozuk değil de, bizimki bozuk?

Neden beş milyonluk Danimarka'ya kimse bize yapılan baskıyı yapamıyor? Gelişmemişliğin kökeni nerede?

Bu kadar ciddilik yeter, Zarlfe'den sonra, ağda yapıya kalktı. Seher.. Ve bizimdir nurlu ufuklar! Yüreğimi dağılıyor pastırmayla sucuklar. Bir yanda beyinsel gelişim, bir yanda üç masura lbrışim... Haliç niçin dönüştü bataklığa, trafik niçin yol açıyor ölümlere sakatlığa? Haydi hep birlikte Fatih Mehmet'ten söz açarak, başlıyalım avukatlığa.. Ve de hızla kalkınıyoruz. Manevi değerlerimizi keyifle anıyoruz.. Şiktir şiktir şiktir şık, iki dondurmadan biri aymaklı, biri karışık...

Bu vatan kimin? Bu vatan, hepimizin! Bunu asla unutmayalım. Micozu açık sandalla oltasız balık tutmalıyım.

Yedi sent, lütfen yedi sent.. İstanbul doğrusu ne güzel kent! Yaşıyalım, güzelim, açıkgozlük edelim, rüzgar gibi eselim, ormanları keselim. Bu akşam gelsene, n'olur güzelim... Rakıyı çekip, mehtapta bir aleml ab eyleyelim!

Ah, aman! Kapiya vurdum, sızılıyor dizim. Bugüne siz boş verin, nasıl olsa mutlu yarınlar bizim...

Gazinolarda fiyatlar
yarı yarıya indirildi...

NAPALIM BEYFENDİ?
FİYATLAR YARI YARIYA
İNDİRİLDİ...

Ecevit: "Ormanı
halktan
ayırmayacağız"

ANKARA, (Hürriyet) - Başbakan Bülent Ecevit, orman köylülerinin bugüne değin haklı suçlamaları karşılıklarını belirtti. "Orman köylülerine köylü"

CINAYET FİLAN DİİL
CANIM..AĞAÇ KESİYOMUS.

NEHAR
TÜBLEK

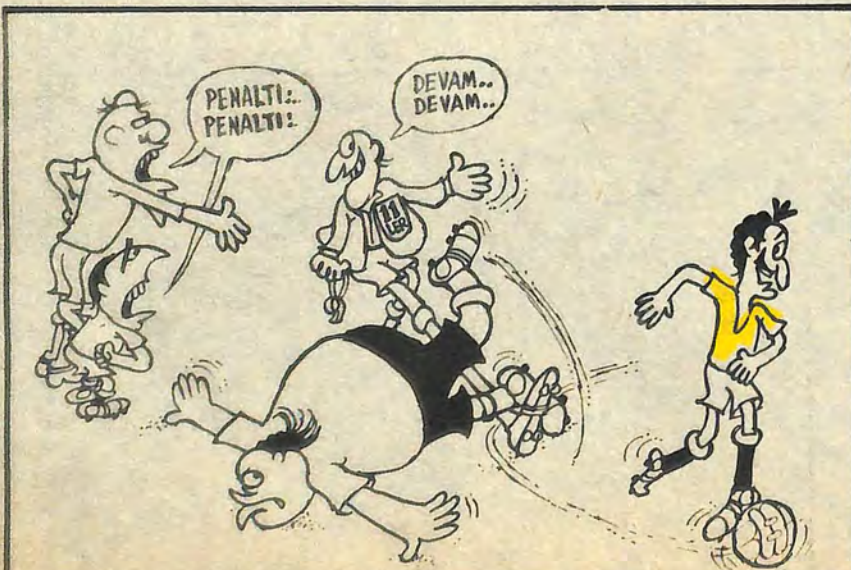

TAÇ ATIŞI

Bizimkiler futbol sezonunu açtı

BARAJ

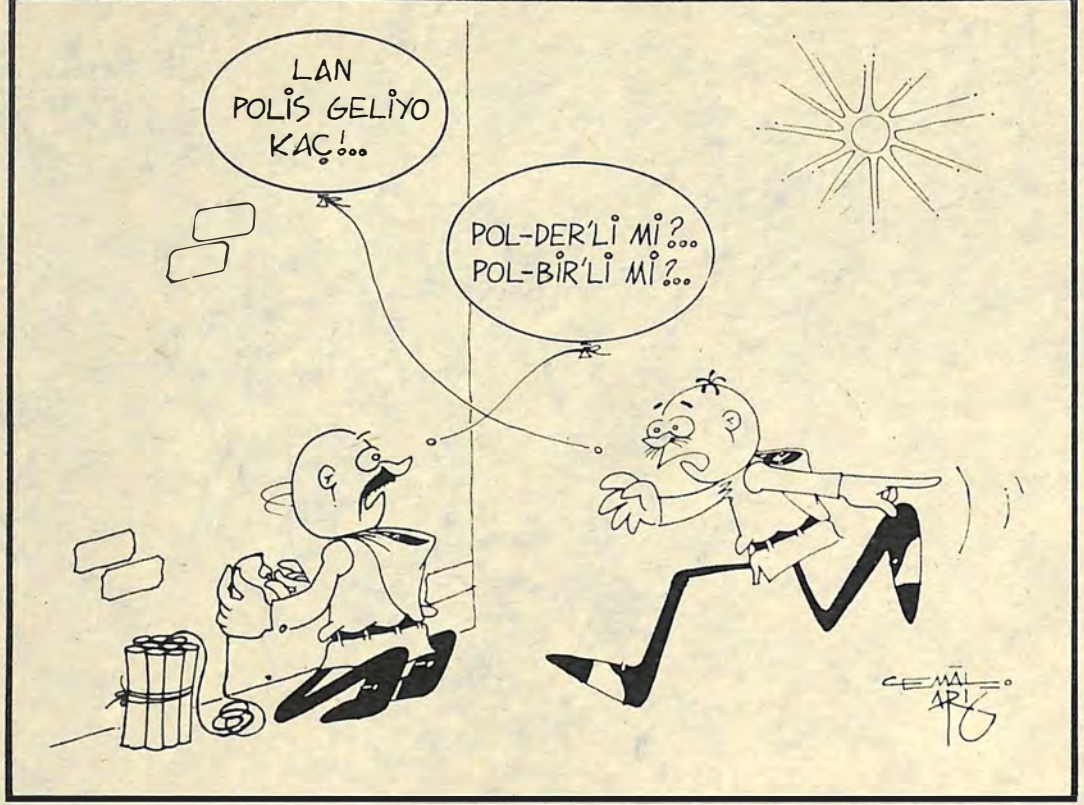

PENALTI

ÇİFT VURUŞ

Erkan NAZL

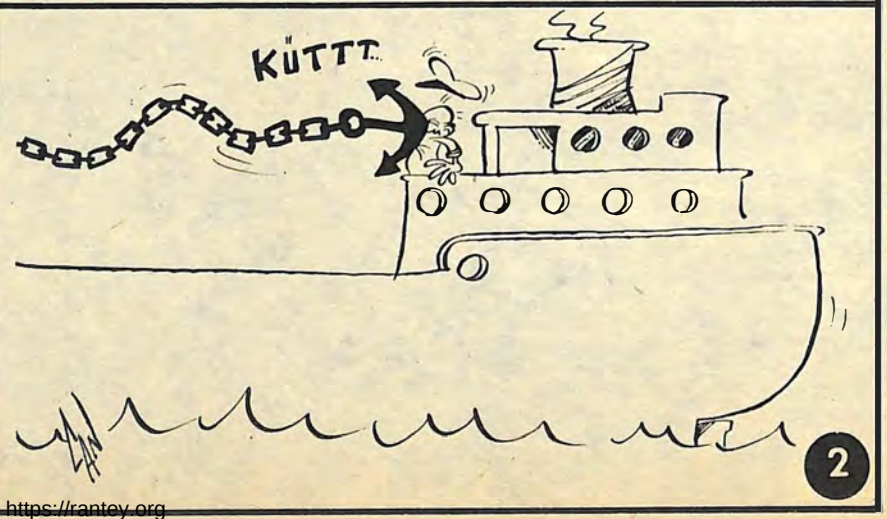
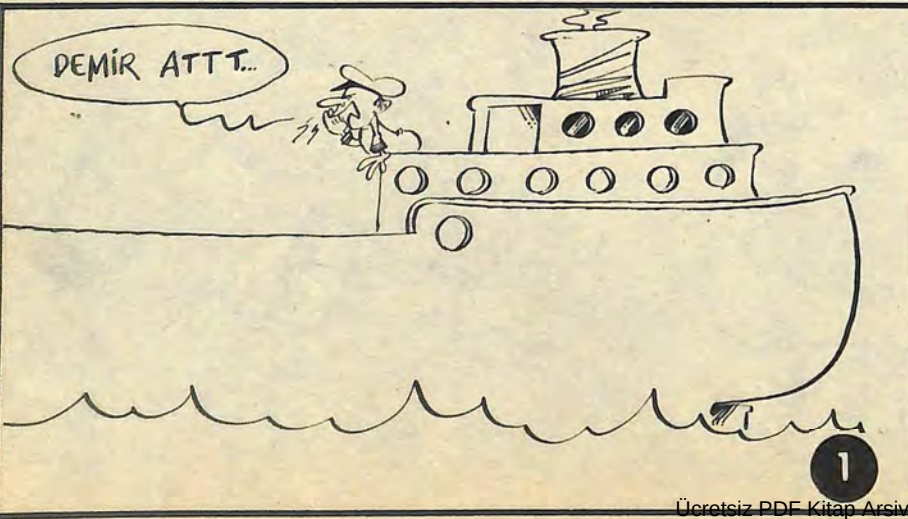
Mehmet ÇAGÇAG

Osman YAZICI

Osman*

Can UĞURLU

Karikatürler:
Öznur KALENDER

Çarşaf' A DOLAŞANLAR

ÜMIT YAŞAR
OĞUZCAN

Fuar raporu

Yirmi Ağustos günü mahşer gibiydi Fuar
Attılar bol keseden açılıştaki bakanlar.

Kırıp geçirdi halkı Teoman Köprülüler,
Şaşardı görselerdi Naşit'ler, Dömbüllü'ler.

Turizm bakanımız Sayın Bay Alev Coşkun,
Gözümüze nedense göründü hayli yorgun.

Örneğin, söz ederken Fuar turizminden,
Yeni dönmüş gibiydi hela denetiminden.

Pala bıyıklarıyla Mataracı pek hoştu,
Kendi doluydu amma, söyledikleri boştu.

Sonra Alp, Septloğlu, Kışlalı, Çakmur,
Çalışkan bir hükümet dediğin böyle olur.

Sanki bütün kabine, toplanmışlar İzmir'de,
Makam arabaları fink atıyor şehirde.

Çıktı İhsan Aliyanak bir Clay edasıyla,
İnledi Fuar yeri, davudî sedasıyla.

Konusurken usûlen türlü naneler yedi
Velhasıl, kısacası "En büyük benim" dedi.

Fuar'da ise her şey anormal pahalıydı,
Dinleyip doyduğumuz ucuzluk masalıydı.

İki parça dönerli sandöviç yirmi lira,
Ondan aşağı değil, bir tabakçık makarna.

Denetimden yoksundu, ylyeceğin her türü
Bekliyordu kazıklar milleti, türlü türlü.

Henüz istim almamış, eğlence yerleriyse,
Assolistler bayrama geleceklermiş, neyse.

Kapışacakmış yine Bülent Ersoy'la Zeki,
Hani Türk Müziği'nin iki ünlü "eğerkek"i.

Bayram'ı bekliyorlar Gönül ile Emel de,
Kısacası Bayram'a şenlenecekmiş belde.

Kalın çizgileriyle işte böyleydi Fuar,
Şair Ümit Yaşar'dan hepinize selamlar.

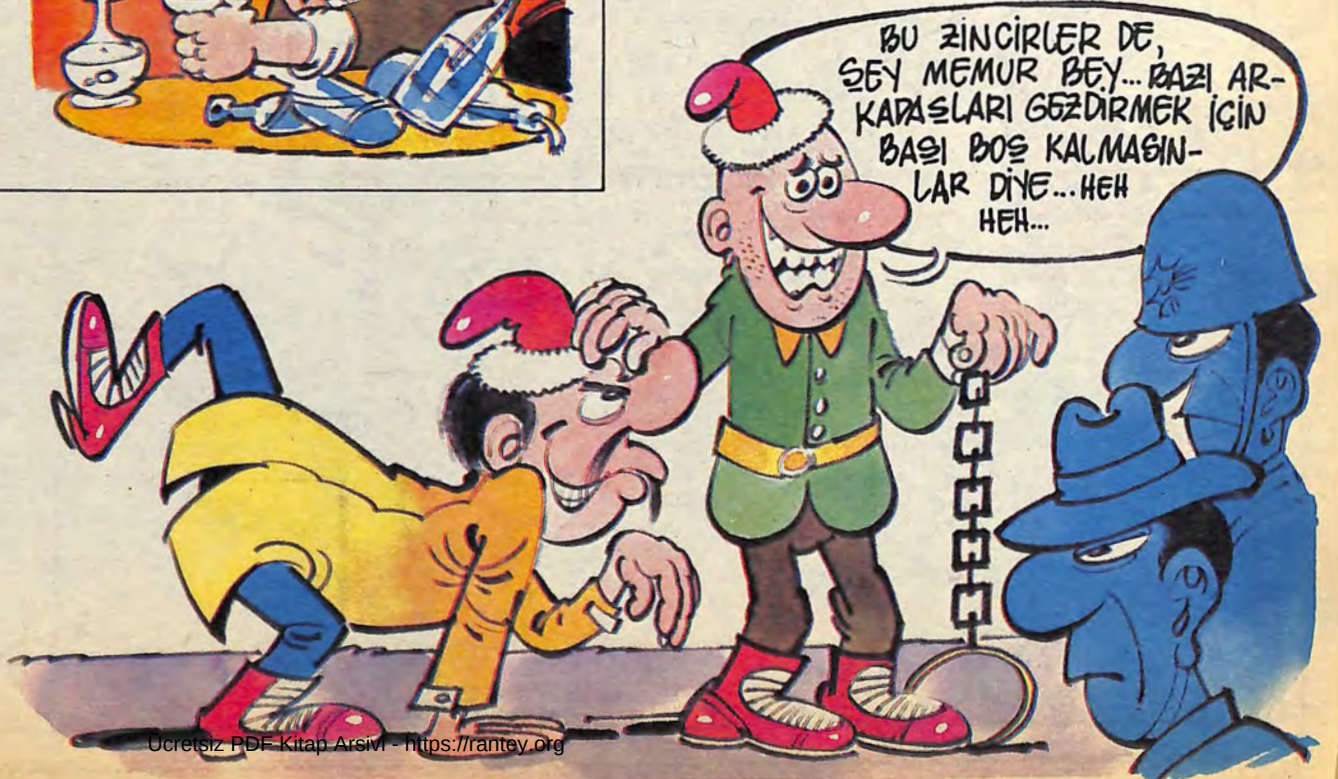
BU BANKALARIN
LİSTESİ DE NOLUYO?...

N'OLUCAK CANIM...
HEGAP AÇTIRICAAZ DA... YOK
ASLINDA BİRBİRLERİNDEN
FARKI... AMA YİNE DE BİR LİSTE
YAPALIM DEDİK...

Sık sık barış çağırısında bulunan Başbuğ, mütareke yollarını arıyor, militanları kahveleri, otobüsleri tarıyor. Anarşinin kaynağı olarak CHP ve her türlü sol'un üstünde duruluyor, MHPbinalarında gizli mahzenler, demirbaş silahlar bulunuyor. Adamlar, makinalı tüfeklerle tavşan avlamaya mı çıkıyor? Ele geçirilen şişlerle tavşanları pişirip, kendilerine ziyafet mi çekiyor? Anlayamadık gittii..

Demek ki neymiş?

AMERİKA'yı keşfettiğimiz günden beri dolarla kader birliği yapan, fakat o daha dalgalanırken, bilinmeyen bir ne denle batan liramız, balık adam Müezzinoğlu tarafından bir kez daha kurtarılarak kıyıya çekildi, IMF uzmanlarının önerilerine uyularak, suni teneffüse geçildi. Yuttuğu suyun çokluğu nedeniyle daha bir süre kendine gelemeyeceğini söyleyen ekonomi doktorları, böyle giderse, önümüzdeki günlerde liranın yeniden ameliyata alınacağını, iyice budandıktan sonra hastaneden salınacağını bildirirken, ayaküstü bir demec veren Maliye Bakanı da şu açıklamayı yap-

PARA AYVAYI YEDİ

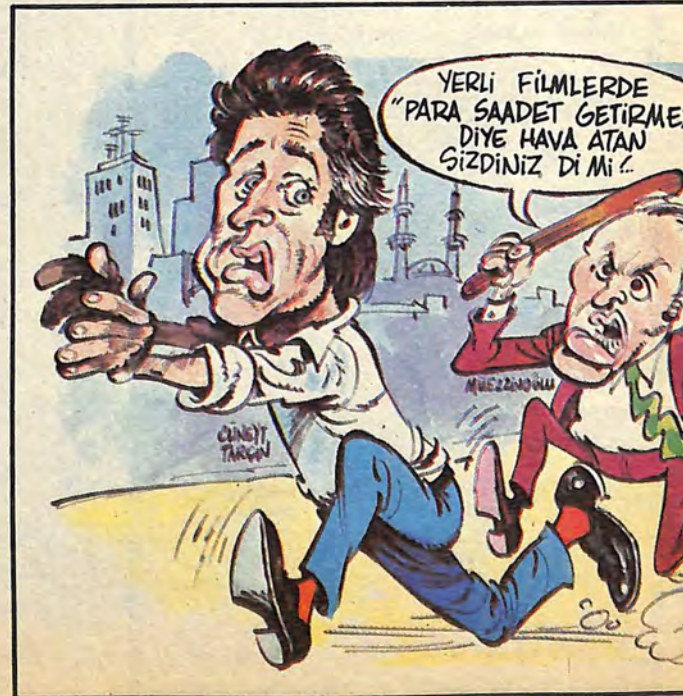

mıştır: "Liramız komadan çıkmamış olmakla beraber, nabız atışları normaldir. Bu da gösteriyor ki, ayvayı yediği halde, henüz koçanını yememiş, ey ümetli maliye, hakkınızı helâl edin, dememiştir."

Liranın bitkisel hayata girmesinin düşünülüp düşünüldüğünü soran bir gazeteciye de bakan, şu yanıtı vermiştir: "Her olasılık düşünüldü. Bitkisel hayata girerse, saksiya dker, doğal gübreye en etkili kimyasal gübreleri de ekleriz, bol bol sulayarak, yeniden yeşermesini bekleriz!"

ATLANTIĞE DOĞRU
GAZLIYALIM... HER
BALONU YÜRÜTTÜ
MÜZÜ FARK ETTİ

BENİM
BALONLARIM
VARDI... ONLARI
KİMLER ALDI...

Atom çağı... Uzay çağı...

BALON ÇAĞI

Karikatürler: Sinan GURDAĞCIK

Üç Amerikalının, Atlantik'i aşmasıyla adını yeniden dünyaya duyuran balon her ne kadar modası geçmiş bir hava ulaşım aracıysa da, bizim için her derde deva bir nesnedir. Mayamız onunla yoğrulmuş olduğundan, işsiz, ekmeksiz, benzinsiz yaparız da, balonsuz yapamayız! Örneğin, siyasal yaşamımızı alalım ele... Hazinenin tamtakır olduğu bir dönemde iktidara gel de, ülkeyi balonsuz yönet hele!..

Ticarette de öyle... Zorlama bir mal darlığı yaratarak, karaborsadan yolunu mu bulmak istiyorsun? "Falan şey vesikaya bağlanacakmış" balonunu at, milyonlara yat!

Amerika'dan, Fransa'ya balonla geçmek iş mi sanki? Biz, evlilikte bile eşimizi, çocuklarımızı, alacaklarımızı balonla atlatıyoruz, şerefe bir de, balonlu sakız patlatıyoruz!

Haydi, aşk ile şevk ile hep beraber bir kez daha: BOM!

Mezarlıklarda yer kalmadı

Karikatürler:
Sinan GÜRDAGCIK

GÖMÜLECEK yer yokluğu, yaşanacak ev yokluğunu ge-
çince, yeni mezar modelleri bulundu, onaylanması için
ilgililere sunuldu.

Bunların yürürlüğe girmesi halinde, tek kişilik mezar satış-
ları durdurulacak, yer altında gökdelen örneği çok katlı me-
zarlar kurdurulacaktır. Kapıcı odasıyla kalorifer dairesi yapı-
lmasını da zorunlu kılan Öteki Dünya Konutlar Projesine göre,
halk tipi odalarda ölümler dikine gömülecek, gömme banyolu,
sıcak ve soğuk duş tertibatlı lüks daireler, parası olana
verilecektir.

ÇAĞRIŞIM NEDİR?

BENZER nesnelerden giderek, anımsamak
istediğimiz nesneyi bulma olayıdır. Örneğin 40 yıllık arkadaşının yeni taşındığı evin
kapı numarasını ezberlediği halde unutan
adam, saatlerce düşünmekten, dolasmaktan
perişan olur, iki zayıf adamın ortasındaki şiş-
man kadını görünce, unuttuğu numaranın 101
olduğunu şıp diye bulur!..

Satıcının kofesindeki armutu görür gör-
mez, kiminin aklına eve ampul alacağı gelir,
kimisi denizi görünce, zevkten dört köşe olup
erir. Çoktandır görmediği sevgilisi adamın
düşmüştür aklına, Can gelmiştir çapkına!..

Vedat Saygel'den

Bir hikaye

Gel şunu bi ıslatak

ADIN, soyadın, ananın adı, babanın adı, işin, adresin?.. Tüm gereksiz şeyleri sorarak, önündeki kâğıda not eden bekçi,

-Şincik, olayı tek tek başından anlat bakalım, dedi.

Zeytinburnu minibüsü gibi, sinirden her tarafı zangır zangır titreyen yaşlıca adam, başladı anlatmaya:

-Efendim, biz yaştaki bir kimsenin günleri nasıl geçer?.. Yarısı uykuya yarısı namazla... İşin içine mübarek ramazan da karışınca, zaman ilerlemez oldu. Biraz yattım, biraz tavuklara baktım, i'ih... Saat yerinde sayıyor! Kaza namazıydı, ikinci namazıydı, ohoo, iftara daha yıl var! Hadi, dedim kendi kendime, şöyle bir Mısırcarsı'na kadar uzanayım da, iftariyelik bir şeyler alıp, çocuklara sürpriz yapayım. Üç aylıklardan kalan son 750 lirayı yanıma aldım, duraktaki kalabalığın arasına daldım.

Bekçinin yumruğu 'Güm' diye indi masaya:

-Sokağa yalnız çıktın he mi?..

-Yalnız çıktım...

-Hane halkının habarı neyn yok...

-Yooo...

Şikayetini anlatmak için sırada bekleyen yurttaş döndü:

-De buyur bakalım!.. Yanına para alıy, parayı koruyacak adamın yok... Dışarı çıkıy, hane halkının habarı yok. Başına bi iş gelende, polis, bekçi ne yapsın? Yola çıkarken karakola geldin mi? Yanımda şu kadar para var, aman bana mukayyet olun dedin mi? Burayı dağ başı mı sanıyon? Neyse, devam et bakalım...

-Çok geçmeden otobüs geldi. Koltuklardan birinin pencere yanına oturdum da, gelip geçenleri seyrediyorum.

-Otobüse binmiyon, bu yetmemiş gibi, bi de cam dibine tünüysen he mi?.. Dua et, komiserim yok!.. Yaşına başına bakmaz, anarşi kışkırtıcılığından dört döndürürdü seni!

-Ama efendim, otobüse binmekten, pencere kenarına oturmaktan n'olur?

-Sen bu işleri bizden daha mı iyi biliyon?.. Sağcısı var, solcusu var... Hapishaneden kaçanı vaaar, herkese savaş açanı var. Ya sen dışarsını seyrederken, gözün birinin üstünde fazlaca dursa, herif makineli ateşlediği gibi topunuzu vursa, n'olur?.. Kaldın mı oracıkta? İftar sofrasında bulunmayınca, hane halkı telaşa kapılıp, durumu emniyete illetecek. Emniyet, tüm örgütü se-

bi iş için emniyet kuvvetlerini oyalamanın cezası kaç aydan başlar biliyon mu? Eee, sonra?..

-Derken, biletçinin, "Çocuklu hanıma yer verecek bir hayır sahibi yok mu beyler?" diyen sesini duydum. Baktım gençler oralı değil. Zaten kaç durak kaldı?.. Yerimi vererek ayaktaki yolcuların arasına karıştım.

Sinirli hareketlerle kasketini avuçları arasında sıkarak bekçi mırıldandı:

-Ayy, gidecek adam!.. Görüyon mu, şincik de boy hedefi oldu! Ee?..

-İşte, o bahsettiğim kişiyle o an karşılaştık. Gülümsedi, gülümsedim. Selam verdi, selam verdim. Hatırımı sordu, çoluk çocuğun nasıl olduğunu sordu, en uygun şeki de yanıtladım. Bir yandan konuşuyoruz, bir yandan da, kim olduğunu hatırlamaya çalışıyorum. Yüzü yabancı gelmeyen bu adam kim olabilir? Arabanın içi de, bir kalabalık, bir kalabalık... Soluk almak mümkün değil! Bir ara, "Ceketinizi çıkartsanız" dedi, çıkardım. "Bana verin, tutunmanıza engel olmasın" dedi, verdim. Eski ramazanlardı, zenginler tarafından verilen halka açık iftar sofrasıydı falan derken, söyleşiyi koyulaştırdık.

Bekçi sabırsızca sordu:

-He mi de, hâlâ çıkaramıyon?

-Çıkaramıyorum. Otobüs karakol durağına yaklaşırken, "Bu güzel beraberliğin bitmesini hiç istemiyorum" dedi. "Eğer zamanınız varsa, şuradaki çınarlı kahvede, eskilerden biraz daha anlatalım." İndik otobüsten. Çınarlı kahveye geldik. Her kulun günahı kendine... Oruçlu değil-

miş. Bir nargile söyledi, dört beş çay içti. Tam çocukluk yıllarının ramazanlarını anlatırken de, su dökmek için izin isteyerek kalktı yanımdan. Bir dakika, beş dakika, gelen giden yok! Eh, olur... tuvalet dolu olur, bir tanıdıkla çeneye tutulmuş olur, ishal olur, peklilik olur... Ama gidişi bir saati aşınca, hele içtiği nargileyle çayların hesabı da bana gelince, onun da, onunla birlikte benim ceketin de temelli gittiğini anladım! Kendisinden şikayetçiymiş efendim.

Karakolda bekleyenlere dönen bekçi,

-Şuna bakın hele, dedi. Daha büyük zarara uğramadan ceketini çalan hırsız atlatmış... Canı-

nı, karakol gibi güvenilir bi yere atmış, haline şükredip oturacağına, tanımadığı birinden davacı oluyo... Be adam, ya o şikayet ettiğin kimse, seni çınarlı kayfeye değil de, ilerdeki fundalığa götürüp, tabancayı ensene dayasaydı, anadan üryan bi güzel soysaydı, "Şu kadar bin lirayı, şu kadar zamanda ödemezsen soyunu temizlerim!" diyerek, üç aylıklarını taksite bağlasaydı, sonra da tabanları yağlasaydı, n'apardın?.. Elinden kurtulunca kurban keser miydin, kesmez miydin?

Zangırtısı Zeytinburnu minibüslerini de geçen adam kekeledi:

-Keserdim herhalde...

-Bi kurban kaç?.. En çelimsizi 2500 gayme... Senden giden, topu topu 750 lirayla bi eski ceket... Neresinden baksan 1500 lira kazancın var mı, yok mu?..

-Bu hesaba göre, vardır herhalde...

-Ha şöyleee, diyen bekçi, koltuğa yayıldı. Elin itiyile dalaşıp canımızdan olacağımıza ısmarla çayları da, kazandığın şu 1500'ü ucuz yollu bi ıslatak!

MEKTUP.. (İŞTE SENDEN BORÇ PARA İSTEYİŞİMİN SEBEBİ...)

ve CEVABI... (BU DA SANA BORÇ PARA GÖNDEREMEYİŞİMİN SEBEBİ...)

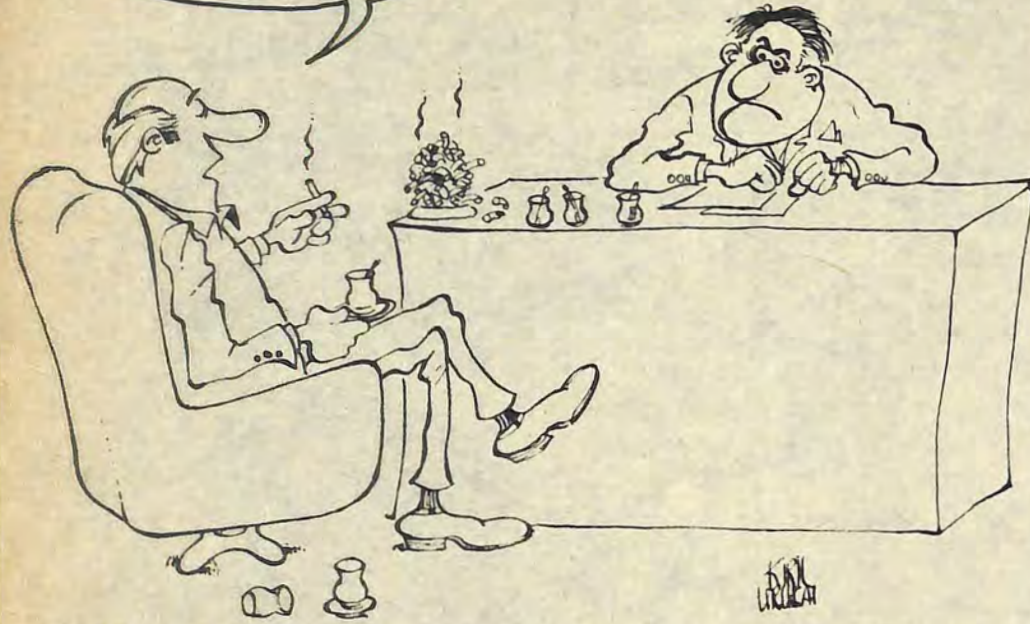

VALLA
TURGUTCUĞUM, VAKİT
NASIL DA ÇABUK
GEÇİYOR!..

Serbest

Kürsü

ÜNİVERSİTE
GİRİŞTE 300 PUAN
ALMIŞ, TIP'A SOKMUŞ-
LAR...

Arman SALEPÇI

CADDELERDE PANİK

SOKAKLARDA NANKİ

YOL KENARINDA BULUNAN CESETTE
NE KURŞUN, NE DE BİR
BIÇAK YARASI VARDI.
ECELIYLE ÖLMÜŞ
OLABİLECEĞİNİN
ORTAYA ATILMA-
SIYLA KENİTİ BİR DEHŞET
HAYASI SARDI...

BİR YURTTAŞIN ECELIYLE
ÖLMESİNİ SON DERECE
VAHİM BİR OLAY OLARAK
DEĞERLENDİREN MUHALEFET
SOZCÜLERİ...

EH BU OLAYDAN
SONRA DA SIKI YÖNETİM
İLAN ETMEZLERSE, PES
VALLA!

ECELIYLE ÖLMÜŞMÜŞ, HİH!
BİR DE BU ÇIKTI BAŞIMIZA!

HUU, DUYDUNUZ MU
ÇARPIK HOCA NE DEMİŞ?
BIÇAK YA DA KURŞUN YARA-
SI OLMAYANIN CENAZE
NAMAZI KILINMAZ MIŞ!

BÜYÜK BİR TIP OLAYIYLA KARŞI KARŞIYIZ ARKADAŞLAR. DÜŞÜ-
NÜN, NE SİLAHLAR PATLIYOR, NE ZİNCİRLER ŞAKILIYOR. ELİNİ
KOLUNU SALLATYARAK GELEN AZRAİL, BURASI DAĞ BAŞIMIS
GİBİ, BİR VATANDAŞIMIZI HAKLIYOR!

Mİ AMA AZRAİL NASIL
ÖLDÜRMÜŞ? KENDİSİ-
NE Mİ SÖRSÄK,
POLİSE
Mİ TES-
LİM ET-
SEK?

ADAMIN ÖLDÜĞÜNÜ AN-
LADIK YA, GERİSİ KOLAY

HASTANE KAPISINDA BEKLEMİYOR YOK,
VİZİTE ÜCRETİ ÖDEMİYOR YOK, YATAK KİRA-
SI YOK, YAŞASIN ÖLÜM!

İNSAN ALIŞ-VERİŞE ÇIKMAYA DA
KORKACAK ARTIK!

TANRI KİMSEYE KÖTÜ
YAZI YAZMASIN. ÖLEN
ZAVALLIYA HIÇ BİR ÖRSÜT
SÂHİP ÇIKMAMIŞ

SAĞCISI DA, SOLCUSU DA
CİMRİLEŞTİ BU SİRALAR-
UÇ BEŞ ÜRÜK MERMİYİ
ÇOK GÖRÜYÖRLER İNSANA

ECELIYLE ÖLEN ADAMIN
HAYATINI YAZIYOR

SİLAHLI SALDIRILARI ÖNLEYEREK,
HALKIN SIKINTIDAN ÖLMESİNE SEBEP
OLAN BU GÜNKÜ HÜKÜMET, MEŞRULUĞUNU
YİTİRMİŞTİR!

SİLAHLI SALDIRILARLA AMAÇLARINA
ULAŞAMAYAN KOMÜNİSTLER, SON
TÜRK DEVLETİNİ YOK ETMEK İÇİN,
HALKI KENDİĞİNDEN ÖLMETE
İKNA ETMEKTE...

MSP OLARAK YERİĞİ,
FAİZİ KALDIRACAĞIZ VE
AYRICA SEBEPSİZ ÖLÜ-
LERİ ÖNLEMELİK İÇİN TEDBİR
ALDIRACAĞIZ

Kuşaklar arası uçurum

Ali Rana Tarhan'dı. Ezile büzüle onun karşısına çıktım. O da benim okuduğum okulda okumuştur. Ola ki bana yardım ederdi. Ali Rana Tarhan benimle bir süre konuştu. Sonra:

- Kızılay Dergisi'ne yazı yazıp da ne yapacaksın, ben seni Ulus Gazetesi'ne göndereyim, dedi. Bir kart verdi..

Ama Ulus Gazetesi yöneticileri kadro bulunmadığını, ilerde çıkacak bir fırsatta alabileceklerini söyleyerek beni başarılarından savmak istediler.

- Ben kadrosuz da çalışırım, bedava da çalışırım, dedim.

Elli gün sonra bir zarf içinde gazetecilikten kazandığım ilk parayı alıyordum.

BUGÜNKÜ gençler ola ki bizleri budala olarak görüyorlar. Ola ki, haklıdır da.. Ancak bizdeki bir çok noksanlığa karşın, sorumsuz ve adam sendeci değildik. İsimizi de bütün belâlarına rağmen çok severdik, hattâ bazen yaşamdan bile çok..

Kuşakların daima birbirlerini söyleyecekleri şeyler vardır. Ve kuşakların gerçeği, bir dalışma çirkinliğinde değil, bir bayrak yarışı bütünleşmesinde olmalıdır.

Hele bilimsel gelenekten yoksun toplumlarda ölçek bulma zorunluğu mantığı tümden iflâsa götürüyorsa, orada hiç değilse sağduyu ayakta kalmalıdır..

Ama ne yazık ki sağduyunun dahi gün günden sağırlaşmakta olduğunu görüyoruz... Ve genç kuşaklar bu ağırlığın faturasını bizden de daha pahalı ödeyecekler diye korkuyoruz...

KUŞAKLAR arasındaki kopukluk insanın gözlerini karartan bir uçurumlaşmayla gündünden derinleşiyor. Ve bu

uçurumun üstüne ne evrensel kültür, ne bilimsel açı, ne mantıksal disiplinle dahi kuşak sorunlarının çok ötesinde olması gereken insanlık köprüsü bir türlü kurulamıyor.

Elli yaşındaki bir fizikçiyle yirmi beş yaşındaki bir fizikçinin, altmış yaşındaki bir matematikçiyle otuz yaşındaki bir matematikçinin, yaşamda bakış açıları ne kadar değişik olsa da, beyninsel bütünleşmelerini sağlayacak ortak noktaları vardır.

Ama galiba bizde ne elli yaş kuşağı toplumu etkileyecek yoğunlukta fizikçiyle matematikçi yetiştirmiş durumda, ne de yirmi beş yaş kuşağı... Öyle olunca da kuşaklar arası diyalogun önemli bir bölümünü pekiştirecek olan bilimsellik geleneğinden yoksun olduğumuz çıkıyor ortaya..

Bilimselliği ve bilimsel düşünceyi bir kıyıya koyunca, sade kuşaklar arasında değil, dünya ile olan ilişkilerde de geçerli ölçekler bulmak zorlaşır.

Herkes yaşı ne olursa olsun kendi inandığı safsata ve sap-

lantıyı evrenin özü sanır ve kara bir öfkenin hırçınlığında bireyler aileler ve hatta sınıflar bunaltmaya başlarlar.

Ama ne çare ki, geri kalmış toplumlar hâlâ daha bilimselliği içlerine sindiremiyor; ne yaşı, ne de genç kuşaklarda bilimsellik özeni pek göze çarpmıyor.

Bu özeni rafa kaldırınca, yaşama bakış ve geleceğe yaklaşım açılarındaki kullanılan pusula lotaryacılık, kadercilik, uç kâğıtçılık arasında göbek atmaya başlıyor. Sorumluluğun yerini adam sendecilik, birikim ve yoğunlaşmanın yerini kestirmecilik, donatımını geliştirmenin yerini de palavra alıyor. Ve başarı yarışı bu yoz ortamda birbirini yok etmeye dönüşüyor.

Yaşamdan en kârlı çıkma hırısı, bu kârı en az ödeme inatıyla birleşince kimsenin kayıgı belâ fırtınasından kurtulamaz. Nitekim kurtulamıyor da..

BAZEN kendi gençliğimi düşünüyorum.. İkinci Dünya Savaşı'nın sıkıntıları, bizim cılız omuzlarımıza kadar gelip yüklenmişti. Yatılı okulun yemekleri karnımızı doyurmaya yetmezdi. Bir lira olan haftalıkla da fazla bir şey alamazdık. İlk

gençliğin serpilip gelişme yılları hiç değilse hafta sonlarında okuldan çıkınca sucuklu bir yurmurtı yiyebilme özlemleriyle geçti.

Tepeleme bir pilav tabağı, salamlı yahut soslu bir sandviç bir türlü erişemediğimiz cennet düşleriydi. Ve hep yarı, tok yarı aç gezerdik. O yılların ezikliğinden kalma bir tutkuyla hâlâ daha en çok uğradığım dükkânlar, sandviç malzemesi satan dükkânlardır. Param olduğu zamanlar oralarda satılan her şey almak gelir içimden; yemek için değil, alabilmenin mutluluğunu duymak için...

Bu ters ve sevgisiz koşullar içinde en büyük kaygı ve korkumuz derslerden kırık not almak idi.. Kırık not bir gurur sorunuydu bizim için. Başarısızlığı sineye çekemedik. Sınıfta kalma olasılığı kâbus gibi cökerti üstümüze. Lise de, fakülte de, değil sınıfta kalmak, bütünlemeye bile kalmadan bittiyse, bunun nedeni diploma aşkından çok kendimizi başkalarından daha yeteneksiz görmekten duyacağımız kahırdı. Ahım şahım bir öğrenci değildik ama, notlar asıldığı zaman nal toplayanların arasına girmedik. Üstelik hukuku severdim de.

Gazetecilik yazarlık serüveni ise çok garip çizelgelerden geçti. Başlangıçta bu işin bu kadar

çileli olduğunu öngörememişim disiplinli bir çalışmayla üstesinden gelebileceğimi sanmışım. Çalışmasına çalışım ama, bu çalışmaları yaşamımla da boyuna ödemem gerekti.. Bizim meslek nasıl bir meslek ise, çalışma bizi ödeyeceğine, biz çalışmaları ödedik yani..

Lisedeyken, hafta sonlarında doğru dürüst karın doyuramamanın acılı çingırağı, yazıya karşı duyduğumuz kara sevdanın gözlerimizdeki bağıni aralayamıyştı.

Ve hep aynı enayi bağla geldik bugüne dek...

Okuldan çıkınca herkes evinde eğlenip tatil yapmaya giderken, biz çorapların yırtık topuklarını ayakkabının içine doğru çekip saklayarak, yüreğimiz ata ata Babı-ali'ye gelir, gazetelere yazı vermeye çalışırdık. Kimse de basmazdı yazılarımızı. Belki çıkar diye, her gün heyecanla bakardık gazetelere. Ve hiçbir şey çıkmazdı, kırılır ama küsmezdik... Yüreğimiz ata ata yine gider, başka yazılar verirdik...

Ünlü yazarlar gözümüzde tanrılar gibiydi. Onları hayran hayran seyrederek uzaktan... Kazara bir tanesiyle tanışırsak en büyük bayramımız olurdu.

Liseyi bitirdiğim zaman yazılarımı yayınlar diye Kızılay Dergisini kestirmiştim gözümde. Kızılay'ın Yönetim Kurulu Başkanı

Tüp bebek ikiz çıktı

GEÇTİĞİMİZ hafta uzaya yerleştirilen tüp bebek, zamanından önce patlamış, orta yerinden çatır çatır çatlamıştır...
İlgililer, tüpün tek kişilik düşünöldüğünü, ancak yavruların ikiz olması nedeniyle bir tüpe sığamadıklarını, bu yüzden tüpün zamanından önce patladığını söylemişler ve yavrulara uzun ömür dilemişlerdir.
Patlayan tüp, can kaybına yol açmamıştır.

Uzay çağında, hâlâ büyüye inananlar var

GELİŞEN teknik, ilerleyen bilim, insanların boş inançlarını yenemiyor. Hâlâ, doğaüstü güçlere, karakedi ve 13'lere inananlar var... Geçen gün Bilimsel Polis Ekiplerince basılan sosyete falcısı Cemile, "N'apalım kardeş, bu konuda büyük istek var. Bu zaten arz-talep meselesi... Hem artık biz de bilimsel metodlarla çalışıyoruz. Elektronik beyin ve şua seanslarımız çok tutuluyor." diyor.
Cemile'yi "Kız bağlama" yaparken görüyorsunuz.

OKUYUCU MEKTUPLARI

gibi cilt bakımına dikkatli birini tedirgin etmesi normal... Fakat müsterih olun, Merihiller mağnezyumla kaplı olduklarından üzerlerinde sivilce barınmaz.

Uyuyamamanıza gelince: Parti liderlerinin demeçlerini dinlemek bu sorununuzu çözümlenecektir sanırım. O da fayda etmezse, benim yazdıklarım ne güne duruyor?..

İsmiñizden de nur yüzlü bir hanım olduğunuz anlaşılıyor. Bu bakımdan, sivilcelerin, sizin

line: Ben, zaten Karaköy'e gitmek daha zor olduğu için Merih'e gidiyorum. Neyse Saffet, senl aydınlatamadıysak affet.

HAYRABOLU'DAN NECATİ: Beyefendiciğim, siz zaman ötesine gidebildiğinize göre, bir zahmet baksanıza, bakalım kaynanam birkaç aya kadar ölecek mi? Eğer daha yaşayacaksa, lütfen bana bildiriniz ki ben bir çaresine bakayım...

Necatî bey, çok üzgünüm. İstikbal sizin için pek parlak

TAKSİM'DEN SAFFET: Sinan bey, uzaya gittim, bin yıl öncesine yolculuk ettim falan diye yazıyorsunuz.. Yani ayıptır söylemesi, bu konuda ciddi misiniz, yoksa bizimle kafa mı buluyorsunuz? Hem, bin yıl ileriye gittiğine göre senin kaç yaşında olman lazım? Sen, Merih'e gidene kadar, Taksim'den Karaköy'e git de görelim...

Saffet beyciğim, bak anam, biz herhalde birşeyler biliyoruz ki, dergide bu kadar yer ayırmıyorlar. Dil mi canım? Hem sen benim yaşımı falan ne uğraşıyorsun? Trafik mevzuuna ge-

SEÇMECE FIKRALAR

FALCI; Gördüğümü size açıkça söyleyebilir miyim? diye sordu.

Elî, falcının avucunda duran kadm;

- Hepsini, hepsini açık söyleyin! dedi.

- Çok geçmeden kocanız ölecek, hem de, tabii ölümle değil...

Kadm, elini falcıya bir daha uzatıp sordu:

- Beraat edecek miyim?

GENÇ kız sırtında kürk mantıyla eve dönünce, annesi kuşkuyla, mantoyu nereden aldığını sordu. Kız, - Bir eşya piyangosu bileti almıştım da oradan çıktı" dedi.

Kızın birden şanslı açılmıştı. Evine, hep eşya piyangosundan çıkan lüks elbiseleri pahalı mücevherler getiriyordu.

Bir soğuk kış günü, genç kız sobaya yaklaşmış, bacaklarını ısıtırken içerden annesi,

- Aman kızım, dedi, sobaya çok yaklaştı, piyango bileti yakacakmış...

ÇİFTLİK sahibi ahırları dolaşırken bir yanaymasın gayet zor bir durumda süt sağdığını gördü: - "Oğlum" dedi, "Bu durumda süt sağılır mı? Al bir tabure rahat rahat sağ."

Aradan bir süre geçti. Çiftçi aynı adamı aynı durumda süt sağarken gördü:

- "Oğlum, bak senin için bir tabure de aldım. Niye onun üstünde sağmıyorsun?"

Adam boynunu büktü:

"Valla beyim" dedi, "o kadar uğraştım bir türlü alıştıramadım ineği tabureye oturmaya."

İSTANBUL'dan' gltmiş-ti o ilçeye. Bir saat içinde gezip dolaştı, küçük ilçeyi. Vakit geçirecek hiç bir şey ve hiç bir yer bulamayınca otele dönüp otelciyle konuştu:

- Burda tiyatro var mı?
- Yoktur.
- Gazino filan?
- Yoktur.
- Sinema?
- Yoktur...
- E peki, nasıl eğlenirsiniz?

- Efendim, bakkal Hasan Efendi, İstanbul'dan pastırma kıyma makinesi getirdi. Akşamları gidip onu seyrederiz.

ÇOCUK, gazete okuyan babasına yaklaştı, - Babacığım, aritmetik dersime yardım eder misiniz? Baha, başını gazeteden kaldırıp,
- Pekî, sor bakalım, neymiş? dedi.
- Öğretmen, bir dalrenin alanını bulmamızı söyledi.
- Hay Allah... Hâlâ mı bulamadılar? Ben çocukken de hep bunu sorarlardı.

Hikmet FERİDUN ES

AMAN! karşımızda bir kızılderili ka-bilesi! Korkunç Apaçi'ler bunlar. Başlarında da reisleri... Çadırlarını kurmuşlar, çubuklarını tutuşturmuşlar... Taaa Atlantik ötesinden Türkiye'ye işaret veriyorlar! Dumanla telgraflar yağdırıyorlar İstanbul gazetelerine...

Bu adamları, bir yerden gözümüz ısırıyor, ama nereden? Hele şu Büyük Şef "Ulu Ruh"u başındaki kocaman kaz tüyle-rine rağmen, sanki mahalleden tanıyor gi-biyiz...

Yahu, bunlar Amerika'yı kendilerine mesken edinen bizim Türk güreşçileri... Bizim greko-romenciler! O tüyler içindeki "Ulu Ruh" da kafiye Başkanı Ahmet Ayık!

Yaşayın be aslanlar!... Helâl olsun val-

lahi... Nasıl da benzetmişler kendilerini, nasıl da korkunç ve heybetli olmuşlar! Sa-hici Apaçi'ler görse, saklanacak delik arar-lar alimallah! Bu kafilenin sırtı yere gelir mi hiç?

Ve işte meşhur Panderosa Çiftliği... Cartright'lar ortada yok, ama başkaları var. Çadır kadar geniş şapkaların altında, göz-leri tamamen kayıp olmuş, belleri çift ta-bancalı bir takım kovboylar... Öylesine dehşet saçıyorlar ki, Cartright ve üç oğlu ağaçların arasına saklanmışlar, onları uzaktan dikizliyor...

Bu canavarları da gözümüz ısırıyor! Yi-ne bizim güreşçiler... Türk kovboyları, Panderosa'da! Çıksanıza lan Hass... Sıkı mı?

Bu kadar fiyakalı, bu kadar dehşetli kıyafetlere büründükten sonra, sen tut, yenil! Sırtın Meksika milderlerinden ayrıl-masın! Olur mu ya?

Ama bu sonucu almak için milyonlar yatağı Colorado Spring'te aylarca az mı çalıştık? Zaten koca kafilde (5 kişi dışın-da) herkes sakatmış... Gitmişken Holly-wood'da, yahut Panderosa'da bir iş bulsa-lar barı... Öyle ya, bir gün kızılderili, öbür gün kovboy... Adamlar bizimkileri görünce mal bulmuş Mıgırbi gibi sevinirler...

Dünya İçki Yarışması'nda...

**Türk
votkası
İZMİR
nasıl
birinci
oldu?..**

Karikatürler: Bülent DÜZGÜN

JURI, bilmem kaç ülkenin içkisinde yu-mulmuş kelleler iyice bulunmuş... Orkes-tra desen, o biçim. Piyanist, odalığıyla oyna-şan bir sultan gibi, piyano tuşlarını gıcıklayıp duruyor, davul "Çadırının üstüne şıp dedi damladı"yı vuruyor. Masadaki dansöz, bir başka hava tutturmuş, eksenin etrafında kıvır-ıyor! Yarışmanın kaderini ellerinde tutanlar ölçüyü kaçırmış, pusulayı şaşırmış.

Ve tam hepsinin sızdığı bir sırada hoyrat bir el uyandırıp, sert bir ses soruyor: "Birinci-ligi hangisine veriyorsunuz?"

Adamlar ne desin şimdi?.. İçkilerden geç-tik, kendi adlarını bile hatırlayacak durumda değiller ki...

Güçlkle araladıkları gözleriyle masayı ta-rayıp duruyorlar, durumu kurtaracak boş bir şişe buluyorlar. Heceleyle heceleyle etiketteki yazı sökölüyor ve ağızlarından şu isim dökü-lüyor: "İZMİR!"

Doğumu: LONDRA 1948

Ölümü: MEXICO 1978

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

İNTEX-SLİP

Slip modasının 1978 yeniliği "Desenli Slip" şimdi Türkiye'de:

Giyim modasının öncüsü İNTEX
şimdi de slip modasının
1978 yeniliğini Türkiye'de ilk olarak sunar:
"Desenli Slip"

- Penye - Ribana'dan mamul
 - Esnemez, buruşmaz, çekmez ve sıhhi
 - Avrupa "Super - Screen" baskılı
 - Ağır astarlı
 - Asla deforme olmayan "süper-lastikli"
 - Çift bant dikişli
- özellikleri ile sevdiklerinize de
verebileceğiniz İNTEX-SLİP'e
kısa bir süre için bütün posta v.b. masrafları
dahil olmak üzere sadece **79 TL.**ye
sahip olabilirsiniz.

Arzu ettiğiniz İNTEX - SLİP'ler için
aşağıdaki kuponu doldurup

İNTEX
İTFAİYE CADDESİ No.31/3
FATİH - İSTANBUL

adresine gönderiniz.
(Siparişiniz bir hafta içinde elinizde olacaktır.)
Toptan siparişler de kabul edilir

İNTEX - SLİP'lerin
desenleri ünlü sanatçı Selami Çiçek tarafından özel olarak hazırlanmıştır.

DESEN NO:	ADET	BEDEN (38-40-42)
.....		
.....		
.....		
.....		

İşaretlemiş olduğum.....adet İNTEX - SLİP' i adresime
ÖDEMELİ olarak gönderiniz.

Adım ve Soyadım:.....
Adresim:.....

(Önemli Not: Zarf içine para konulmaması rica olunur.)

